

Άννα Κοντολέων

«Το Πρώτο Λουλούδι»

(Θεατρική Διασκευή του ομώνυμου έργου του Μάνου Κοντολέων)

(Στίχοι Τραγουδιών : Γιάννης Ψαριώτης, Άννα και Μάνος Κοντολέων)

Εκδόσεις Πατάκη, 2008

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Κάποτε, σε μια εποχή και σ' ένα μεγάλο τόπο, ζούσανε δυο αδερφές. Η Χρυσάφενια -αγαπημένη της μέρας και των ανθρώπων. Και η Ασημένια -αγαπημένη της νύχτας και των άλλων πλασμάτων. Αλλά αν οι άνθρωποι, τα ζώα και τα φυτά τις ξεχωρίζανε, εκείνες θέλανε να τις αγαπούνε όλοι το ίδιο. Γι' αυτό και ξεκίνησαν ένα ταξίδι, για να βρουνε το μέρος όπου οι μέρες θα 'ταν σπαρμένες όνειρα κι οι νύχτες γεμάτες λάμψη. Ξεκίνησαν το ταξίδι και δημιούργησαν το θαύμα.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 1

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 2

ΜΑΝΑΒΙΣΣΑ

ΦΟΥΡΝΑΡΗΣ

ΚΟΡΙΤΣΙ

ΡΕΙΚΙΑ

ΚΟΤΕΣ

ΚΑΤΣΙΚΕΣ

ΓΛΑΣΤΡΕΣ

ΝΕΡΟ

ΑΝΤΡΑΣ

ΑΝΤΡΑΣ 1

ΑΝΤΡΑΣ 2

ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ

ΛΥΚΟΣ

ΒΑΤΡΑΧΟΣ

ΑΓΡΙΟΓΟΥΡΟΥΝΟ

ΚΟΥΔΑΛΛΟΣ

ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ

ΔΕΛΦΙΝΙ

ΦΕΓΓΑΡΙ

ΗΛΙΟΣ

ΠΟΥΛΙ

ΒΟΣΚΟΣ

(Μουσική εισαγωγή)

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Ήταν κάποτε μια εποχή κι ήταν κάποτε ένας μεγάλος τόπος. Και τότε - σ' εκείνη την εποχή και σ' εκείνον τον τόπο- ζούσανε άνθρωποι. Και τότε -σ' εκείνη την εποχή και σε' εκείνον τον τόπο- υπήρχαν ζώα και πουλιά και ερπετά και ψάρια. Υπήρχαν θάλασσες, βουνά, ποτάμια, λίμνες. Και υπήρχαν φυτά και δέντρα, θάμνοι και άγρια χορτάρια...

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

Αλλά σ' εκείνη την εποχή και σ' εκείνον τον τόπο δεν υπήρχαν λουλούδια... Ή πιο σωστά, δεν υπήρχαν λουλούδια από αυτά που χαρίζουν μόνο την ομορφιά της εικόνας τους και τη χαρά του αρώματός τους.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Όσα λουλούδια ξέρανε αυτοί που ζούσανε σ' εκείνη την εποχή και σ' εκείνον τον τόπο, ήταν όσα βγαίνανε στα κλαριά των δέντρων που χαρίζανε στους ανθρώπους τα φρούτα. Τα λουλούδια της κερασιάς και της πορτοκαλιάς, τα λουλούδια της αμυγδαλιάς, της λεμονιάς, της αχλαδιάς -τέτοια λουλούδια!

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

Κανείς δεν ήξερε τότε- σ' εκείνη την εποχή και σε' εκείνον το τόπο- το σχήμα του λουλουδιού της ορτανσίας, το άρωμα του τριαντάφυλλου, το χρώμα της παπαρούνας...

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Σ' εκείνη, λοιπόν, την εποχή και σ' εκείνον τον τόπο, ζούσανε δυο αδελφές που, αν και ήταν εντελώς διαφορετικές μεταξύ τους, όμως αγαπούσανε πολύ η μία την άλλη...

(Μουσική γέφυρα -συνέχεια της μουσικής εισαγωγής)

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 1

Το ασήμι -λένε - το αγαπά η νύχτα.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 2

Το ασήμι –λένε - το αγαπά η νύχτα. Και το χρυσάφι –έτσι πάλι λένε- το αγαπά η μέρα.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 1

Και το χρυσάφι –έτσι και πάλι λένε- το αγαπά η μέρα.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Ήταν κάποτε δυο αδελφές που αγαπούσαν πολύ η μια την άλλη.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 1 & ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 2

Ήταν κάποτε δυο αδελφές που αγαπούσαν πολύ η μια την άλλη.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 1

Η Ασημένια –φιλενάδα της νύχτας...

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

Η Ασημένια –φιλενάδα της νύχτας...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 2

Κι η Χρυσαφένια –αγαπημένη της μέρας.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Κι η Χρυσαφένια –αγαπημένη της μέρας.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 1

Ζούσαν κάπου,... κάποτε ...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 2

Ζούσαν κάπου,... κάποτε ... Σε μια εποχή που θα γινότανε ένα θαύμα.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 1

Σε μια εποχή που θα γινότανε ένα θαύμα.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

Μα τούτο ούτε εκείνες, μήτε και άλλος κανείς το ήξερε.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Μα τούτο ούτε εκείνες, μήτε και άλλος κανείς το ήξερε;

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 1

Το σπίτι τους ήταν δίπλα σε μια λίμνη.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 2

Και οι δυο αδελφές ζούσαν εκεί ολομόναχες.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Μέσα στο σπίτι τους...

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

Η μια δίπλα στην άλλη...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 1

Μα όταν ο ήλιος περπάταγε στον ουρανό, μόνο η Χρυσάφενια έβγαινε στην όχθη της λίμνης...

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Έβγαινε να δει τις ηλιαχτίδες...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 2

Τις ηλιαχτίδες που λούζονταν στα νερά...

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

Στα νερά που κυματίζανε ελαφρά...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 2

Τις καλημέριζε και μετά πήγαινε μέχρι την αγορά...

(Ηχοι αγοράς)

...να αγοράσει τα φρούτα και τα λαχανικά, τα αυγά και το ψωμί το κριθαρένιο.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Καλημέρα κυρά Μέλω. Τι καλά μας φέρνετε σήμερα;

ΜΑΝΑΒΙΣΣΑ

Πολλά καλά σας φέρνω εγώ, μα τι είναι για σένα πιο καλό, εσύ πρέπει να το διαλέξεις.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Το κρυφό να γίνει φανερό. Αυτά εδώ.

ΜΑΝΑΒΙΣΣΑ

Ζουμερά σαν τα σφουγγάρια της θάλασσας και γλυκά σαν το μέλι.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Εύκολο αυτό, τα πορτοκάλια. Το κρυφό να γίνει φανερό, κι αυτά εδώ;

ΜΑΝΑΒΙΣΣΑ

Δροσερά σαν της βροχής τις στάλες και τα άνθη τους στολίδια στα μαλλιά σου.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Λεμόνια. Κι αυτό εύκολο. Το κρυφό να γίνει φανερό. Κάτι πιο δύσκολο.

ΜΑΝΑΒΙΣΣΑ

Τρυφερά σαν τη χλόη που σκεπάζει τη γη και αρωματικά σαν των λουλουδιών τα πέταλα.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Χόρτα. Ρόκα, σπανάκι, ραδίκια και βλίτα. Και αυτά εδώ;

ΜΑΝΑΒΙΣΣΑ

Γλυκά σαν τη ζάχαρη και τραγανά σαν...

ΦΟΥΡΝΑΡΗΣ

Καρβέλια...

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Καρπούζια, κυρ Ηλία. Τραγανά σαν καρπούζια.

ΦΟΥΡΝΑΡΗΣ

Τραγανά σαν τα καρβέλια μου σήμερα. Ζεστά- ζεστά και τραγανά.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Χθες, κυρ Ηλία, λέγατε πως ήταν τραγανά- τραγανά και μυρωδάτα...

ΦΟΥΡΝΑΡΗΣ

Κι αύριο, κόρη μου, σαν τα μάγουλά σου θα γενούν. Ρόδινα- ρόδινα κι αφράτα.

ΚΟΡΙΤΣΙ

Χρυσ αφένια.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Γεια σου Ροδιά. Έχεις κάτι για μένα;

ΚΟΡΙΤΣΙ

Τίποτα δεν έχω για κανένα.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Ροδιά, δεν με γελάς. Κάλι έχεις κρυμμένο στην ποδιά.

ΚΟΡΙΤΣΙ

Τότε μη ρωτάς εμένα. Ρώτα την ποδιά.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Ποδιά, έχεις κάτι για μένα;

ΚΟΡΙΤΣΙ

Εσύ που ρωτάς, είσαι φίλη της Ροδιάς;

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Είμαι.

ΚΟΡΙΤΣΙ

Τότε έχω για σένα βότανα θαυματουργά.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Σαν τι θαύματα μπορούν να κάνουν δηλαδή τα βότανά σου;

ΚΟΡΙΤΣΙ

Μόνο όσα πολύ ποθεί η καρδιά σου.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Κι αν η καρδιά μου τίποτα δεν ποθεί;

ΚΟΡΙΤΣΙ

Θαύμα κανένα δεν θα δει. Δεν είναι για σένα.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Δεν έχεις τίποτε άλλο, Ποδιά;

ΚΟΡΙΤΣΙ

Έχω μυρωδικά, απ' του βουνού τα σπάνια...

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Σπάνια γιατί;

ΚΟΡΙΤΣΙ

Γιατί δεν τα μύρισε ποτέ κανείς...

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Τότε ούτε κι αυτά είναι για μένα. Αλήθεια λες, δεν έχεις τίποτα.

ΚΟΡΙΤΣΙ

Μη φεύγεις, στάσου. Αυτά τα σαπούνια έχω για σένα.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Για μένα;

ΚΟΡΙΤΣΙ

Φτιαγμένα για να λούζεται η κόρη η χρυσαφένια...

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Όσο η Χρυσαφένια έλειπε στην αγορά, η Ασημένια την περίμενε μέσα στο σπίτι, τραγουδώντας.

(Εισαγωγή τραγουδιού)

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 1

Κι όταν έπεφτε η νύχτα, τότε ήταν η δικιά της η σειρά να βγει στην όχθη να καληνυχτίσει πρώτα τα ρείκια

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

και μετά να πάει να ταΐσει τις κότες,

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 1

να αρμέξει τις κατσίκες,

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

να ποτίσει τις γλάστρες,

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 1

και να βγάλει νερό από το πηγάδι.

(Τραγούδι Ασημένιας)

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Τη μαγεία της νύχτας φέρνω

Τα δικά της μυστικά

Το ασήμι απ' τα μαλλιά μου

Γίνεται δροσοσταλιά

Παραμύθια, μύθους, θρύλους

Έχω τόσα να σας πω

Ποιο αστέρι να φωνάξω

Να το κάνω φυλαχτό;

(Ηχοι νύχτας- φωνές)

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Τη μαγεία της νύχτας φέρνω, στο σκοτάδι μέσα ζω. Είμαι φίλη με τα
ρείκια και καληνύχτα ήρθα να πω.

ΡΕΙΚΙΑ

Καληνύχτα, Ασημένια...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Τη μαγεία της νύχτας φέρνω, το δικό της μυστικό. Είμαι φίλη με τις
κότες και καληνύχτα θα τους πω.

ΚΟΤΕΣ

Καληνύχτα, Ασημένια...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Τη μαγεία της νύχτας φέρνω, το σκοτάδι αγαπώ. Οι κασίκες είναι φίλες και καληνύχτα θα τους πω.

ΚΑΤΣΙΚΕΣ

Καληνύχτα, Ασημένια...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Τη μαγεία της νύχτας φέρνω, το ασήμι της φορώ. Είμαι φίλη με τις γλάστρες και καληνύχτα ήρθα να πω.

ΓΛΑΣΤΡΕΣ

Καληνύχτα, Ασημένια...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Τη μαγεία της νύχτας φέρνω, φίλος είναι το νερό. Και θα μπω μες το πηγάδι, καληνύχτα να του πω.

(Ήχος νερού)

ΝΕΡΟ

Καληνύχτα, Ασημένια...

(Μουσική γέφυρα)

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 2

Η Χρυσαφένια έλαμπε σαν ήλιος.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Η Ασημένια στραφτάλιζε σαν το φεγγάρι.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 2

Οι άνθρωποι, εκείνα τα χρόνια-

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

μα μπορεί ακόμα και σήμερα-

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 2

λέγανε τον ήλιο φίλο τους...

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

μα κάτι τους φόβιζε στο φεγγάρι.

(Σβήνει η μουσική)

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Η Χρυσαφένια είχε κατάξανθα μαλλιά, γαλάζια μάτια, χείλια κόκκινα και δέρμα σταράτο. Οι άνθρωποι όταν την βλέπανε αισθανόντουσαν χαρά. Γι' αυτό και την αγαπούσαν.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Η Ασημένια είχε μαύρα μαλλιά, γκρίζα μάτια, δέρμα ωχρό κι οι βλεφαρίδες της θύμιζαν πυκνή βροχή του χειμώνα. Οι άνθρωποι όταν την βλέπανε αισθανόντουσαν θλίψη. Και γι' αυτό δεν την αγαπούσαν.

ΑΝΤΡΑΣ 1

Μέσα στα μάτια σου βλέπω τα ταξίδια που ονειρεύομαι μια μέρα να κάνω.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Δεν χρειάζεσαι τα μάτια μου για να ταξιδέψεις.

ΑΝΤΡΑΣ 2

Μέσα στο βλέμμα σου κρύβεται η συννεφιά.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Η συννεφιά κρύβεται μέσα σου και θολώνει τα πάντα.

ΑΝΤΡΑΣ 2

Κοιτώ τα χείλια σου και θυμάμαι τα τραγούδια που αγαπώ.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Όσα αγαπάς, μόνος σου να τα θυμάσαι και όσα μόνος σου θυμάσαι, να τ' αγαπάς.

ΑΝΤΡΑΣ 1

Περνάς δίπλα μου κι η σκιά σου καλύπτει τα πάντα.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Κι εσύ, σέρνεις πίσω σου μια σκιά. Δεν τη φοβάσαι, γιατί δεν τη βλέπεις.

ΑΝΤΡΑΣ 2

Το χρυσάφι των μαλλιών σου αν είχα, πλούσιος θα ήμουν.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Κι όμως, πιο πλούσια δεν είμαι.

ΑΝΤΡΑΣ 1

Τα μαύρα σου μαλλιά φτωχαίνουν τη λάμψη της μέρας.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Κι εκείνη δίνει τη θέση της στη νύχτα. Έτσι γινόταν κι έτσι θα γίνεται πάντα.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Η Χρυσάφενια χαιρότανε με την αγάπη που οι άνθρωποι της δείχνανε. Μα λυπότανε που οι ίδιοι αυτοί άνθρωποι δεν θέλανε να βλέπουν την αδελφή της.

(Μουσική υπόκρουση- το τραγούδι του Άντρα)

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Μια φορά έτυχε να περάσει έξω από το σπίτι τους ένας νέος άντρας, που κρατούσε μια κιθάρα και πουλούσε χτενάκια για τα μαλλιά και πολύχρωμες χάντρες, να στολίζουν οι όμορφες την ομορφιά τους.

(Τραγούδι Άντρα)

ΑΝΤΡΑΣ

Του ήλιου οι κόρες οι χρυσές

κάθισαν στα μαλλιά της,

φωτίσανε το πρόσωπο

τη μαγική ματιά της.

Πιο λαμπερή απ' το χρυσό, πιο ακριβή απ' τη ζωή

Χάρμα λατρεία των ματιών, χαρά σ' εκείνον που τη δει.

Του ήλιου οι κόρες οι χρυσές

κάθισαν στα μαλλιά της,

φωτίσανε το...

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Γιατί σταμάτησες; Τι πουλάς;

ΑΝΤΡΑΣ

Σταμάτησα γιατί είδα το τραγούδι μου να γίνεται αλήθεια πάνω στο πρόσωπό σου... Και μη με ρωτάς τι πουλώ... Κανένα από τα στολίδια μου δεν μπορεί τη δικιά σου ομορφιά να στολίσει!

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Μου αρέσει εκείνη η κορδέλα η κόκκινη... Πόσο κάνει;

ΑΝΤΡΑΣ

Θέλω δώρο να στην κάνω.

(Η Χρυσαφένια τη φορά.)

ΑΝΤΡΑΣ

Πήρε φωτιά ο ήλιος!

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Η αδελφή μου τραγουδά πολύ όμορφα... Σαν κι εσένα... Θα τη φωνάξω να πεείτε μαζί ένα τραγούδι. Ασημένια!

ΑΝΤΡΑΣ

Τι θέλει το σκούρο σύννεφο δίπλα στη λάμψη του ήλιου!

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Μην την αποπαίρνεις. Άκουσέ την πρώτα!

ΑΝΤΡΑΣ

Μέσα στη νύχτα το τραγούδι μου ακούγεται σαν θρήνος... Κι εμένα μου
αρέσουν τα τραγούδια της χαράς. Σ' αφήνω. Φεύγω.

(Φεύγει με μουσική-1ος στίχος τραγούδι, 2ος στίχος μόνο μουσική)

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Παράξενοι που είναι μερικοί...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Είναι γιατί θέλουν μόνο να βλέπουν κι όχι να αισθάνονται.

(Ηχοι ζώων- στην αρχή σιγά)

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Τα άλλα πλάσματα της γης, τα ζώα και τα πουλιά, τα δέντρα και τα
λουλούδια, εκείνα τα χρόνια

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

- μα μπορεί ακόμα και σήμερα-

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

το φως του ήλιου το φοβόντουσαν,

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

γιατί τη μέρα οι άνθρωποι τα κυνηγούσαν και τα σκότωναν. Όταν πια
νύχτωνε, μπορούσαν μέσα στη σιγαλιά να κυκλοφορούν ελεύθερα, να
λένε μυστικά και να ονειρεύονται.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Και καθώς η Ασημένια στραφτάλιζε σαν το φεγγάρι, τα άλλα πλάσματα
της γης την αγαπούσαν.

(Ηχοι ζώων δυναμώνουν)

ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ

Έχεις τη δροσιά της νύχτας, δίπλα σου αισθάνομαι όμορφα.

ΛΥΚΟΣ

Το φως σου αχνό σαν του φεγγαριού, κοντά σου μπορώ να κρύψω τα παιδιά μου.

ΒΑΤΡΑΧΟΣ

Πυκνό το σκοτάδι σου. Δες! Μπορώ να βουτήξω στο νερό της λίμνης χωρίς να φοβάμαι τον κυνηγό.

ΑΓΡΙΟΓΟΥΡΟΥΝΟ

Τα σκυλιά αποκοιμήθηκαν κι η πλαγιά του βουνού θα είναι μέχρι το ξημέρωμα δικιά μου.

(Ηχοι πουλιών μόνο)

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Μια φορά, κι όταν πια σουρούπωνε, ένας πληγωμένος κορυδαλλός σύρθηκε μέχρι τη λίμνη, να πει νερό να ξεδιψάσει.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Μα ήταν πολύ αδύναμος και παραπάτησε κι έπεσε μέσα στο νερό...

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

και θα πνιγότανε...

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

αν δεν τύχαινε η Ασημένια να είναι εκεί δίπλα και να τον πιάσει μέσα στις χούφτες της και να τον ζεσταίνει. Με ένα κομμάτι από την μπλούζα της του έδεσε την πληγή. Και το πουλί άρχισε να κελαηδά για να της δείξει την ευγνωμοσύνη του.

(Τραγούδι Κορυδαλλός- Ασημένια)

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Τσιριτιριτί

και τσίου τσίου

Γιάτρεψες πληγή

Τσιριτιριτί

και τσίου τσίου
Χάριτες φιλί
Σαν ασήμι λάμπεις
Σαν αστέρι μοιάζεις
Τσιριτιριτί
Τσιριτιριτί
Τσιριτιριτί
και τσίου τσίου
Ζέστανες καρδιά
Τσιριτιριτί
και τσίου τσίου
Χάριτες χαρά
Σαν ασήμι λάμπεις
Σαν αστέρι μοιάζεις
Τσιριτιριτί
Τσιριτιριτί

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Τα φτερά σου είναι τόσο απαλά.

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Είναι απαλά γιατί τα χαϊδεύουν τα χέρια σου.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Και τα χρώματά σου είναι τόσο λαμπερά...

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Είναι γιατί τους χάριτες τη λάμψη σου.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Είσαι πανέμορφο...

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Είναι γιατί καθρεφτίζομαι μας στα δικά σου μάτια.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Η αδελφή μου ζωγραφίζει... Θα τη φωνάξω να φτιάξει την εικόνα σου.
Χρυσ αφένια!

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Τι γυρεύει η κάψα της μέρας δίπλα στη δροσερή αύρα της νύχτας;

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Μην την αποπαίρνεις. Άσ' την να σε ζωγραφίσει.

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Βγήκε και πάλι ο ήλιος κι ο κυνηγός θα με βρει και θα μου ρίξει ξανά τη σαΐτα του. Σ' αφήνω. Φεύγω.

(Τραγούδι Κορυδαλλού- μόνο μουσική)

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Ανόητα που γίνονται συχνά τα πουλιά...

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Είναι γιατί προτιμούν οι άνθρωποι να τα αισθάνονται κι όχι να τα βλέπουν.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Ίσως κάπου, κάποτε, κάτι να γίνει, που να θέλει και τη ζεστασιά του ήλιου και τη γλύκα του φεγγαριού.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Ίσως κάπου στον κόσμο να υπάρχει ένας τόπος που και τις δυο θα μας καλοδεχτεί.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Να πάμε να βρούμε εμείς τον τόπο αυτό!

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Να ψάξουμε για το θαύμα...

(Μουσική εισαγωγής)

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Και κλειδώσανε το σπίτι τους και πήραν τους δρόμους του κόσμου. Μα απ' όπου κι αν πέρασαν, όλοι οι τόποι ίδιοι ήτανε.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Ίδιοι και οι άνθρωποι.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Το θαύμα πουθενά δεν έτυχε να το συναπαντήσουν.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Βρέθηκαν, κάποτε, σε ένα δάσος.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

Μέρα ήταν.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Μέρα ήταν κι η Ασημένια είχε ριγμένο πάνω της ένα πέπλο, να μην την βλέπουν εκείνοι που τρέμανε τις σκιές.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Και περπατούσαν.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Και περπατούσαν.

(Ηχοι φωτιάς)

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Όσπου μια μυρωδιά καπνού έφτασε στα ρουθούνια τους.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Και μια δυνατή ζέστη πύρωσε τα πρόσωπά τους.

(Ηχοι φωτιάς δυναμώνουν)

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Τι συμβαίνει;

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Φωτιά! Έπιασε φωτιά!

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Να τρέξουμε, Χρυσαφένια, να φύγουμε.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Δεν μπορούμε. Οι φλόγες μας έχουν περικυκλώσει από παντού.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Κάποιος θα βρεθεί να μας βοηθήσει.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Πού να βρεθεί; Δεν υπάρχει κανείς. Όλοι τρέχουν να σωθούν.

ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ

Εγώ θα σε σώσω! Έλα κοντά μου! Θα σε πάρω πάνω στο άλογό μου και μαζί θα περάσουμε τις φλόγες.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Μόνη δεν μπορώ να έρθω... Έχω και μια αδελφή!

ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ

Το άλογό μου μια μόνο μπορεί να σηκώσει... Εσένα!

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Μόνη μου δεν έρχομαι!

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Φύγε λοιπόν...

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Δεν φεύγω χωρίς εσένα.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Άσε με εμένα. Ανέβα στο άλογο και τρέχα να σωθείς...

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Ασημένια!

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Και η Ασημένια άρχισε να τρέχει προς τα εκεί που μαινόταν η φωτιά.
Μα ήταν τόσο υγρά τα βλέφαρά της που λες και φόβισαν τις φλόγες.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Κι η φωτιά έσβησε. Το δάσος σώθηκε, Ασημένια. Ένα θαύμα...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Μα θαύμα μισό...

(Μουσική-θέμα εισαγωγής)

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Και οι δυο αδελφές συνεχίσανε να προχωρούνε. Και περπατούσαν.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Και περπατούσαν.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Βρέθηκαν κάποτε σε μιαν άλλη χώρα.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Μα κι εκεί, οι άνθρωποι, ήταν ίδιοι με όλους τους άλλους. Θέλανε μόνο να γελούν, δεν θέλανε να τους θυμίζουν οι σκιές τα όνειρα τα ξεχασμένα.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Και τα άλλα πλάσματα της χώρας τούτης- όπως παντού αλλού- έτσι κι εκεί, τρομάζανε να ζούνε μέσα στο άπλετο φως.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Προτιμούσαν τη σιγουριά της νύχτας.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Βρέθηκαν κάποτε και σε μια παραλία.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

Βράδυ ήταν.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Βράδυ ήταν και φόραγε τώρα το πέπλο η Χρυσαφένια, να μην την βλέπουν όσα πλάσματα σκιάζονταν από το φως. Μα ήταν βράδυ με άγριο αέρα και πολύ δυνατή βροχή.

(Ηχοι φουρτουνιασμένης θάλασσας)

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Πρέπει να διασχίσουμε τη θάλασσα.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Να βρούμε μια βάρκα.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Να μια εκεί πέρα. Πάμε γρήγορα.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Ο αέρας δυνάμωσε, Ασημένια. Αγρίεψαν τα κύματα.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Η βάρκα μας βάζει νερά, δεν θα τα καταφέρουμε.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Κάποιος θα βρεθεί να μας βοηθήσει.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Πού να βρεθεί; Δεν υπάρχει κανείς. Μόνο εμείς και τα μανιασμένα κύματα. Το πέλαγος θα μας καταπιεί.

ΔΕΛΦΙΝΙ

Εγώ θα σε σώσω! Πάνω στην πλάτη μου σκαρφάλωσε... Θα περάσουμε τα κύματα μαζί!

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Μόνη δεν μπορώ να έρθω... Έχω και μια αδελφή!

ΔΕΛΦΙΝΙ

Όχι, δε γίνεται. Μια μόνο μπορώ να σηκώσω... Μόνο εσύ!

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Μόνη μου δεν έρχομαι!

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Φύγε λοιπόν...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Δεν φεύγω χωρίς εσένα.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Άσε με εμένα. Σκαρφάλωσε στο δελφίνι και φύγε να σωθείς...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Χρυσαφένια!

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Και η Χρυσαφένια ρίχτηκε στα κύματα. Μα το πρόσωπό της, λεύτερο πια από το πανί, φώτισε κι έλαμψε και τα βαριά τα σύννεφα αμέσως διαλύθηκαν και η βροχή σταμάτησε, ο άνεμος κόπασε...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Τα κύματα γίνανε κυματάκια... Γαλήνεψε η θάλασσα, Χρυσαφένια. Ένα θαύμα...

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Μα θαύμα μισό...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Πουθενά λοιπόν δεν θα δούμε το θαύμα;

(Τραγούδι)

Και τόπος ποιος θα μας δεχτεί,

Τις δυο μαζί αντάμα;

Ποιος θα δεχτεί το όνειρο,

Ποιος θα δεχτεί το θαύμα;

Ποιος το χρυσάφι αγαπά,

Τ' ασήμι το λατρεύει;

Ποιος μέρα ονειρεύεται

Κι ολυνυχτίς χορεύει;

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Ίσως η μοίρα μας να είναι η μοναξιά. Καλύτερα να πάμε όσο πιο μακριά από ανθρώπους και ζώα γίνεται.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Καλύτερα να ζήσουμε μόνες μας.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Να μπορούμε στην πιο μακρινή έρημο.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Να σκαρφαλώσουμε στο πιο απόκρημνο βουνό.

(Ηχοι ερήμου)

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Για δεξ, Ασημένια. Πάνω στο βράχο, εκεί ψηλά, υπάρχει μια σπηλιά.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Εκεί θα περάσουμε τη νύχτα. Θα είμαστε πιο ασφαλείς και θα είναι πιο ζεστά.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

Και οι δυο αδερφές ανέβηκαν στη σπηλιά. Πρώτη μπήκε η Ασημένια και η σκοτεινή σπηλιά φωτίστηκε με το απαλό ασημένιο φως του φεγγαριού.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Δίπλα της ήρθε και στάθηκε η Χρυσάφενια και η σπηλιά φωτίστηκε από το γλυκό φως του πρωινού ήλιου. Και τότε είδαν πως εκεί μέσα δεν ήταν μόνες τους.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Μέσα στη σπηλιά, ανάμεσα στις γκρίζες πέτρες, υπήρχε ένα μικρό σποράκι...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Ένα τόσο δα σποράκι, που ανάμεσα στις πέτρες και τη σκληρή γη προσπαθούσε να ανασάνει...

(Μουσική υπόκρουση- νανούρισμα)

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Η Ασημένια έσκυψε πάνω από τον σπόρο και τον κάλυψε με τη γλυκάδα του ασημένιου της χαμόγελου. Και μετά τον δρόσισε με τη δροσιά που στάλαξε από τα μάτια της.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Και ο σπόρος ρούφηξε τη δροσιά και τα δάκρυα και πήρε ένα χρώμα απαλό πράσινο και φούσκωσε και μεγάλωσε...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

...και μέσα από το σπόρο ξεπήδησε ένα τρυφερό φιντανάκι.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

Και τότε έσκυψε πάνω από το σπόρο η Χρυσαφένια. Με το γλυκό της χαμόγελο ζέστανε το μικρό φυτό και το φώτισε με τη λάμψη του προσώπου της. Και στην άκρη του μικρού βλασταριού φάνηκε ένα μπουμπούκι.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Η Χρυσαφένια το άγγιξε με τις άκρες των δαχτύλων της και το μπουμπούκι άνθισε και έγινε λουλούδι.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

Ένα πολύ όμορφο και ξεχωριστό λουλούδι. Κάθε πέταλό του είχε άλλο χρώμα και άλλη μυρωδιά.

(Σβήνει το νανούρισμα)

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Μέσα στη σπηλιά το άπλετο φως ήρθε και ενώθηκε με τις σκιές.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Η ζωή και το όνειρο, δίπλα –δίπλα.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Και το φεγγάρι από ψηλά στον ουρανό τα είδε αυτά και ευχαριστήθηκε.

ΦΕΓΓΑΡΙ

Όμορφη κόρη Ασημένια, μεγάλη μου έδωσες χαρά. Ασήμι θα στάξω στη νύχτα, να γίνει ασημιά. Και τους αγγέλους θα στείλω, να σε προστατεύουν με τ' ασημένια τους φτερά.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Κι ο ήλιος, από εκεί που ήταν κρυμμένος, τα είδε όλα αυτά και από τη χαρά του, άφησε να του ξεφύγει μια ηλιαχτίδα.

ΗΛΙΟΣ

Όμορφη κόρη Χρυσαφένια, λάμπω από χαρά. Τα χρώματα των λουλουδιών θα χαρίσω στη μέρα. Και στη νύχτα θα χαρίσω λίγο από το φως της μέρας. Και στο φεγγάρι θα στείλω μια χρυσή ηλιαχτίδα να σου κρατάει συντροφιά. Σαν άστρο θα λάμπει κι η νύχτα θα γίνει χρυσαφιά.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Και η χρυσή αχτίδα του ήλιου ταξίδεψε στον ουρανό σαν αστέρι και ήρθε και στάθηκε πάνω από τη σπηλιά.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Κι η νύχτα γέμισε όνειρα.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Κι έγινε μια νύχτα γεμάτη λάμψη.

Νύχτα σπαρμένη όνειρα,

νύχτα γεμάτη λάμψη.

Νύχτα που μέρα έγινες,

Μέρα που κρύβεις θαύμα.

Το δάκρυ, το χαμόγελο,

Τ' αστέρι κι η ηλιαχτίδα.

Μαζί τις στράτες πήρανε,

Μαζί το θαύμα φέρνουν.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Το χάραμα ένα πουλί που είχε τη φωλιά του εκεί κοντά φτερούγισε και μπήκε μέσα στη σπηλιά να βρει κάτι τσιμπολογήσει.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Και σαν σηκώθηκε ο ήλιος ένας βοσκός που είχε χάσει το αρνάκι του και το έψαχνε εκεί κοντά δρασκέλισε με διστακτικά βήματα την είσοδό της.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Και αυτό που ήταν να δούνε, το είδανε.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Κι αυτό που ήταν να καταλάβουν, το κατάλαβαν.

Πρώτο βγήκε έξω το πουλί και φτερουγίζοντας άρχισε να τραγουδά...

ΠΟΥΛΙ

...Νύχτα σπαρμένη όνειρα, μέρα γεμάτη λάμψη...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Και ύστερα βγήκε κι ο βοσκός και άρχισε να κατηφορίζει προς τις πολιτείες. Έτρεχε, λαχάνιαζε, μα τραγουδούσε...

ΒΟΣΚΟΣ

...Νύχτα που μέρα έγινες, μέρα που κρύβεις θαύμα...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Το πουλί το είπε σε άλλα πουλιά –

ΠΟΥΛΙ

... το δάκρυ το χαμόγελο...

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

– και τα άλλα πουλιά το είπαν στα πλάσματα που κατοικούσαν στις λίμνες και στα ποτάμια.

ΠΟΥΛΙ

...τ' αστέρι κι η ηλιαχτίδα...

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Και ο βοσκός το είπε σε άλλους βοσκούς-

ΒΟΣΚΟΣ

... μαζί τις στράτες πήρανε...

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

–και οι άλλοι βοσκοί το είπαν στους ανθρώπους που κατοικούσαν στα χωριά και εκείνοι με τη σειρά τους στους ανθρώπους που ζούσανε στις πολιτείες.

ΒΟΣΚΟΣ

...μαζί το θαύμα φέρνουν..

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Τα ακούσανε τα πρόβατα, οι σκύλοι και οι γάτες... Τα ζώα που ζούνε στα βουνά, κι αυτά που κρύβονται στα δάση.

ΠΟΥΛΙ + ΒΟΣΚΟΣ

...Νύχτα σπαρμένη όνειρα, νύχτα γεμάτη λάμψη...

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Το καινούργιο τραγούδι ακουγόταν παντού. Κι όλοι μιλούσαν για τη μαγική στιγμή που ενώθηκε το σκοτάδι με το φως και από την ένωση αυτή γεννήθηκε το πρώτο λουλούδι.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Ποιοι να 'ταν αυτοί που συνέχιζαν να τραγουδούνε; Η Ασημένια και η Χρυσάφενια μήπως, που επιτέλους ζούσανε το θαύμα;

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1

Μπορεί... Κάποιοι αυτό πιστεύουνε.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Άλλοι, πάλι, λένε πως ήταν τα πουλιά που συμφιλιώθηκαν εκείνη τη νύχτα με τους φόβους τους.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Κι άλλοι, πάλι, λένε πως ήταν οι άνθρωποι, που εκείνη τη νύχτα μάθανε να αναγνωρίζουν τα μηνύματα της ψυχής τους.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2

Αργότερα, ακούστηκε κάτι για τους αγγέλους...

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Αργότερα, είπανε εκείνη τη νύχτα μαγική.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Νύχτα της αγάπης.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ

Νύχτα ασημένια.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Μέρα χρυσαφένια.

ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ & ΑΣΗΜΕΝΙΑ

Χρυσαφένια νύχτα, ασημένια μέρα. ...

(Τραγούδι φινάλε)

Νύχτα σπαρμένη όνειρα,

νύχτα γεμάτη λάμψη.

Νύχτα που μέρα έγινες,

Μέρα που κρύβεις θαύμα.

Το δάκρυ, το χαμόγελο,

Τ' αστέρι κι η ηλιαχτίδα.

Μαζί τις στράτες πήρανε,
Μαζί το θαύμα φέρνουν.

ΤΕΛΟΣ